

யோவான் ஸ்நானனின் மரணம்

[14:1-12]

இயேசு புறக்கணிக்கப்படுதல் குறித்த மையக்கருத்துக்களை மத்தேயு 11, 12ல் பார்த்தோம். 13-ம் அதிகாரத்தில் உவமைகளை கூறிய பின், வசனப் (பாடப்) பகுதி இயேசுவின் கூடுதல் செயற்கிரியைகளை அதிகாரம் 14 லிருந்து 17 வரை கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அவருக்குச் செவிகொடுத்து கவனித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் படிப்படியாக ஆனால் தெளிவாக இரண்டு வித்தியாசப்பட்ட கூட்டங்களாகிப் போனார்கள்: அவரை மேசியாவாக ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்: ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள், அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், அவரைப் புறந்தள்ளியவர்கள். இந்தப் பகுதி இயேசு தமது உவமைகளில் குறிப்பிட்டதும் இப்பொழுதுதான் கொடுக்கப்பட்டதுமான பிரிவினையுண்டாக்கும் பட்டயம் கிரியை செய்வதை இந்த பிரிவினை பிரதிபலிக்கிறது.¹

இந்த அதிகாரத்தின் தங்குதடையற்ற பேச்சு, இயேசுவை மூன்று வித்தியாசப்பட்ட கோணத்தில் காணும்படி காட்டப்படுகிறது. காற்பங்கு தேசாதிபதியாகிய ஏரோது யோவான் தான் இயேசுவாக எழுந்து வந்துள்ளார் என்று நினைத்தான் (14:1-12). கூட்ட மக்கள் அவர் பசியைப் போக்கி திருப்தியாக்கி வியாதிகளை நீக்கி சுகப்படுத்தும் ஒரு மாமிசப் பிரகாரமான மேசியா என்று கண்டார்கள் (14:13-21, 34-36). அவர் தண்ணீர்மேல் நடந்தபோது சீஷர்கள் அவரை ஒரு ஆவேசம் என்று முதலில் தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர், பின்னர் அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று அடையாளங் கண்டு கொண்டார்கள் (14:22-33).

ஒருவகையில், யோவான் ஸ்நானனின் மரணம் வரவிருந்த இயேசுவின் மரணத்துக்கு ஒரு நிழலாய் இருந்தது. இயேசு மற்றும் யோவான் ஸ்நானன் இருவருமே ஒரே மாதிரியாக உபத்திரவப்படுத்தப்பட்டனர், இருவருமே ஒருவரையொருவர் உயர்வாக பேசிக் கொண்டனர், இருவருமே தங்கள் சொந்த ஜனங்களிடத்தில் வந்தார்கள், அவர்களாலேயே இருவரும் புறக்கணிக்கப் பட்டனர் (14:1-12)²

இயேசுவைக் குறித்த ஏரோதுவின் தவறான கண்ணோட்டம் (14:1, 2)

¹அக்காலத்தில், காற்பங்கு தேசாதிபதியாகிய ஏரோது இயேசுவின் கீர்த்தியைக் கேள்விப்பட்டு,

²தன் ஊழியக்காரரை நோக்கி: “இவன் யோவான் ஸ்நானன்; இவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தான்; ஆகையால், இவனிடத்தில் பலத்த செய்கைகள் விளங்குகிறது என்றார்.

வசனம் 1. அக்காலத்தில் எனும் வார்த்தை மத்தேயுவில் சுருக்கக் கருத்துக்களை ஒன்றிணைத்துப் பேசப்படும் பொதுவான ஒரு சொற்றொடர் (11:25; 12:1); இது ஒரு கண்டிப்பான நாளாகம வரலாற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காக என்ற அவசியமில்லை. இருந்தபோதிலும், இந்த சுருக்கச் செய்தி இதற்கு முன்பு குறிப்பிடப் பட்டதோடு இணைந்து ஆராயப்பட வேண்டியது. நாசரேத்தில், ஜனங்கள் கேட்டார்கள், “இவனுக்கு இந்த ஞானமும் பலத்த செய்கைகளும் எப்படி வந்தது?” (13:54). வசனம் 1, 2ல் இந்தக் கேள்விகள் ஏரோதுவினால் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு கொடுக்கப்பட்டாலும் அப்படிக்கேட்கப் பட்டது.

இங்கு குறிப்பிடப்படுகிற காற்பங்கு தேசாதிபதியாகிய ஏரோது என்பது ஏரோது அந்நிப்பாவைக் குறிக்கிறது. மகா (பெரிய) ஏரோதுவின் மரணத்துக்குப் பின்பு, அவன் எழுதிவைத்திருந்த மரண சாசனத்தின்படியே, அவனுடைய ராஜ்யம் அவனுடைய மூன்று குமாரர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

அர்கெலாயு யூதேயா, சமாரியா, மற்றும் இதுமேயா பிரதேசங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். யோசேப்பு, மரியான், இயேசு ஆகியோர் எகிப்திலிருந்து வந்தபோது யூதேயாவில் ஆண்டு கொண்டிருந்தவன் இவன். அவனுடைய கொடுஞ்செயல்களை கேள்விப்பட்டும், சொப்பனத்திலே எச்சரிக்கப்பட்டும், யோசேப்பு தன் குடும்பத்துடன் கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத்துக்குப் போனார் (2:22, 23).

ஏரோது பிலிப்பு II வடக்குப் பிரதேசங்களான திராகோனித்தி, இத்துரோயா, லிசானியா, அபிலனேக்கு, பாட்டானியா ஆகியவைகளை ஆளும் அதிபதியாக ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தான், ஏரோது அந்நிப்பாவுக்கு இரண்டு பகுதிகளுக்கு இடையேயான, கலிலேயா மற்றும் பெரோயா உட்பட கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அர்கெலாயு அரசு ரீதியிலான பட்டமாகிய இன ஆட்சித்தலைவர் (ஜனங்களின் ஆட்சியாளர்) எனும் பட்டத்தை பெற்றான், அந்நிப்பாவும் இரண்டாம் பிலிப்பும் “காற்பங்கு தேசாதிபதிகள்,” அல்லது “நால்வர் ஆட்சி” என்று அழைக்கப்பட்டனர் (லூக்கா 3:1).³ இந்த கடைசியில் சொல்லப்பட்டபதம் ஒரு ராஜா அல்லது இன ஆட்சித்தலைவரிலிருந்து குறைந்த மதிப்புடைய இளவரசன் அல்லது ஆளுனர் எனும் பொருளைக் கொடுத்தது.

ஏரோது அந்நிப்பா என்பவன் பெரிய ஏரோதுவின் மகன், அவனுடைய மூன்றாவது மனைவி, மல்தாஸ், சமாரியாவைச் சேர்ந்தவள். அதாவது இவனுடைய தகப்பனாரைக் காட்டிலும் குறைவாக யூத இரத்தம் கொண்டிருந்தவன் இவன். கி.மு. 4 லிருந்து கி.பி. 39 வரை ஏரோது அந்நிப்பா பெரோயா மற்றும் கலிலேயாவை ஆளுகை செய்தான். இந்தக் காலக்கட்டம் இயேசுவின் நாசரேத் வாழ்வையும் அவருடைய ஊழியக் காலத்தையும் உட்படுத்தியிருந்தது.

ஏரோது அந்நிப்பா பெரிய ஏரோது உட்பட மற்ற ஏரோதுக்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக புதிய ஏற்பாட்டில் பேசப்படுகிறான். இப்போது நாம் படித்துக் கொண்டுள்ள வேத வசனப்பகுதியில், யோவான் ஸ்நானனின் மரணத்தில் தலைமைத்துவ பங்காற்றியுள்ளான் (14:1-12). இரண்டாம் முறை ரோம அரசு சார்பு விசாரணையின் போது இயேசுவை பிலாத்து இந்த அதிபதியினிடத்தில்தான் அனுப்பினான். இந்தச் சந்திப்பைக் குறித்து லூக்கா மிக விளக்கமான வரலாற்றை எழுதுகிறான் (லூக்கா 23:6-12). ஏரோது அந்நிப்பா

இயேசுவை விசாரிப்பதில் ஆர்வம் காட்டினான், பிலாத்து தன்னிடத்தில் ஏதோ தனிப்பட்ட தயவை நாடித்தான் அவரை அப்படி அனுப்பியிருக்கக் கூடும் என்று நினைத்தான். பிலாத்துவின் இந்தச் செயல் அவர்கள் இருவருக்குள் வெகு நாட்கள் இருந்த பிரச்சனைக்கு நிவாரணமாக அமைந்தது. இயேசுவைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருந்தமையால், ஏரோது அவர் அற்புதம் செய்வதைக் காண ஆசைப்பட்டான். இயேசு மறு உத்தரவு கொடுக்காதபடியால், ஏரோது அவரை போர்ச்சேவகர்களிடம் ஒப்புக் கொடுத்தான். அவர்கள் அவரை இரக்கமில்லாமல் பரியாசம் பண்ணி, அவமானமாய் நடத்தினார்கள், பிறகு ஏரோது அவரை மறுபடியும் பிலாத்துவிடமே திருப்பி அனுப்பினான்.

ஏரோது இயேசுவின் கீர்த்தி எங்கும் பிரசித்தமாயிற்று என்று மத்தேயு எழுதுகிறார். “கீர்த்தி” அல்லது “செய்தி” எனும் (akoē) பதம் “பிரசித்தி” அல்லது “அறிக்கை” (NIV) என்றும் மொழிபெயர்க்கப் படலாம் (KJV). இந்த வார்த்தை மத்தேயு புத்தகத்தில், ஏற்கனவே காணப்படுவதுதான், “அவருடைய கீர்த்தி [புகழ்] சீரியா எங்கும் பிரசித்தமாயிற்று” (4:24). இதன் பொருள் பலஸ்தீனா வட்டாரம் முழுவதிலும் பரவியிருப்பதை உள்ளடக்கியது (4:24, 25) விளக்கவுரையைக் காண்க). மாற்கு மற்றும் லூக்கா புத்தகத்தில், இயேசுவைப் பற்றிய செய்தியை ஏரோது கேள்விப்பட்டது அப்போஸ்தலர்கள் வியாதிகளை குணமாக்கவும் பிசாசுகளைத் துரத்தவும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட அளவிடப்பட்ட கட்டளை நிறைவேற்றத்தில் காணப்படுகிறது (மாற்கு 6:12-14; லூக்கா 9:6, 7). இந்த அறிக்கைகளின் தோற்றம் பற்றி இந்த வசனப்பகுதி ஒன்றும் குறிப்பிடுவதில்லை. ஏரோதுவின் தலைநகர், கலிலேயா கடற்கரையிலிருந்து குறுகிய இடைவெளித் தூரத்தில் கப்பர்நகும் பகுதியில் இருந்த திபேரியுவில் இருந்தது. இயேசுவின் ஊழியத்தைப் பற்றிய செய்தி, ஏரோதுவுக்கு, அவனுடைய காரியக்காரனாகிய, கூசா மூலம், சென்றிருக்க வேண்டும், அவனுடைய மனைவி இயேசுவோடு ஊழியப் பயணங்களில் பங்கு பெற்றுக் கொண்டிருந்த ஸ்திரீகளில் ஒருத்தியாக இருந்தான் (லூக்கா 8:1-3).⁴ ஏரோதுவுடனும், கிறிஸ்தவ இயக்கத்துடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையவனாயிருந்த மற்றொருவன் மனாயீன் ஒருவேளை பின்னதாக மனமாற்றப்பட்டிருந்தாலும், அவன் மூலமும் செய்திபோயிருக்கலாம் (நட்படிகள் 13:1).

வசனம் 2. இயேசு தம்மைக் குறித்து தாமே பேசி, தம்மை “தேவனுடைய குமாரன்” என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார், அவரைச் சுற்றியிருந்தவர்களோ அவருக்கு வேறே அநேக அடையாளங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள், சிலவற்றை அவரிடம் சொன்னார்கள். இயேசு தமது சீஷர்களிடம், “மனுஷ குமாரனாகிய என்னை நீங்கள் யாரென்று சொல்லுகிறீர்கள்” என்று கேட்டார் (மத்தேயு 16:13), அவர்கள் கொடுத்த முதல் பதில் “யோவான் ஸ்தானன்” (மத்தேயு 16:14). கீர்த்தி பெற்ற யூதமாகிய இயேசு யோவான் ஸ்தானனின் உயிர்த்தெழுந்து வந்த உருவம் என்பதை ஏரோது ஏற்றுக் கொண்டிருந்தான் (மாற்கு 6:14-16; லூக்கா 9:7-9). எனவே அவன் ஊழியக்காரரை நோக்கி, இவன் யோவான் ஸ்தானன்; இவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தான்; ஆகையால், இவனிடத்தில் பலத்த செய்கைகள் விளங்குகிறது என்றான்.

அறிவிக்கப்படாதவர்களும் மூடநம்பிக்கையும் கொண்டவர்களும்

அப்படியொரு முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம். (1) இயேசுவும் யோவானும் ஏறத்தாழ சரிசம வயதுடையவர்களாயிருந்தனர். யோவானிடத்திலிருந்து இயேசுவை ஆறுமாதம் மட்டும் பிரித்தது (லூக்கா 1:26, 56, 57). (2) அவர்களுடைய ஊழியம் தெளிவாக ஓரளவு ஒத்திருந்தது (3:13; யோவான் 3:30). (3) யோவானும் இயேசுவும் ஒரே செய்தியை பிரசங்கித்தனர்: “மனந்திரும்புங்கள், பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது” (3:2; 4:17). (4) யோவான் தன் வாழ்நாள் காலத்தில் எந்த அற்புதமும் செய்யவில்லை (யோவான் 10:41),⁵ ஆனால் இயேசு பெரிய அடையாளங்களை நடப்பித்தார். ஏரோதின் அறிக்கையிலிருந்து ஏற்கனவே இறந்தவர்களின் ஆவிகள் மனிதருக்குள் நுழைந்து, மனித இயல்புக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமைகளை செய்கிறது என்று பரவலாக இருந்துள்ளது என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்தக் கோணத்துடன் தான், ஏரோது கூறும்போது, யோவான் பலத்த வல்லமையுடன் உயிர்த்தெழுந்து, அவரால் செய்யப்படுவதாக பேசப்பட்ட கிரியைகளை விவாதம் பண்ணுகிறான்.⁶

யோவான் ஸ்நானனை நியாயமில்லாமல் தண்டித்த குற்றமான் சாட்சியும், ஏரோதுவை அப்படியொரு தீர்ப்பை இயேசுவின் மேல் சொல்ல வைத்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இது ஏரோதுவின் இயல்பாக இருக்க வேண்டும். Jack P. Lewis என்பவர் குறிப்பிடுகையில், ஜோசிபஸின் கூற்றுபடி, “ஏரோதும் கூட கொலை செய்யப்பட்ட தன்னுடைய இரண்டு மகன்களான அலெக்ஸான்டர், அரிஸ்டோபுலஸ் ஆகியோரின் ஆவிகள் அலைக்கழிப்பதாக தன் மனதில் எண்ணிக் கொண்டிருந்தான்,”⁷ என்றார்.

யோவான் சிறை வைக்கப்படுதலும் மரித்தலும் பற்றிய பதிவேடு (14:3-12)

³ஏரோது தன் சகோதரனாகிய பிலிப்புவின் மனைவி ஏரோதியாளினிமித்தம் யோவானைப் பிடித்துக் கட்டிக் காவலில் வைத்திருந்தான்.

⁴ஏனெனில்: நீர் அவளை வைத்துக் கொள்வது நியாயமல்லவென்று யோவான் அவனுக்குச் சொல்லியிருந்தான்.

⁵ஏரோது அவனைக் கொலை செய்ய மனதாயிருந்தும், ஜனங்கள் அவனைத் தீர்க்க தரிசியென்று எண்ணினபடியால் அவர்களுக்குப் பயந்திருந்தான்.

⁶அப்படியிருக்க, ஏரோதின் ஜென்ம நாள் கொண்டாடப்படுகிறபோது, ஏரோதியாளிகள் குமாரத்தி அவர்கள் நடுவே நடனம் பண்ணி ஏரோதைச் சந்தோஷப்படுத்தினார்கள்.

⁷அதினிமித்தம் அவன்: நீ எதைக் கேட்டாலும் தருவேன் என்று அவளுக்கு ஆணையிட்டு வாக்குக் கொடுத்தான்.

⁸அவள் தன் தாயினால் ஏவப்பட்டபடியே: யோவான் ஸ்நானனுடைய தலையை இங்கே ஒரு தாலத்திலே எனக்குத் தாரும் என்று கேட்டாள்.

⁹ராஜா துக்கமடைந்தான். ஆகிலும், ஆணையினிமித்தமும், பந்தியில் கூட இருந்தவர்களினிமித்தமும், அதைக் கொடுக்கக் கட்டளையிட்டு,

¹⁰ஆள் அனுப்பி, காவற்கூடத்திலே யோவானைச் சிரச்சேதம் பண்ணுவித்தான்.

¹¹அவனுடைய சிரசை ஒரு தாலத்திலே கொண்டு வந்து, சிறு

பெண்ணுக்குக் கொடுத்தார்கள்; அவள் அதைத் தன் தாயினிடத்தில் கொண்டு போனாள்.

¹² அவனுடைய சீஷர்கள் வந்து உடலை எடுத்து அடக்கம் பண்ணி, பின்பு போய் அந்த சங்கதியை இயேசுவுக்கு அறிவித்தார்கள்.

இந்த வருத்தமடையச் செய்யும் வசனப்பகுதி இயேசுதான் யோவான் ஸ்நானன் மரித்து உயிர்த்து எழுந்து வந்துள்ளதாக ஏரோது நினைப்பதன் பின்னணியை பார்க்கச் செய்யும் இரு புள்ளிகளுக்கு இடையிலான செய்தி. நாளாகம வரலாறுபடி, யோவான் முதலில் சிறையாக்கப்படுகிறான் (4:12); சில காலம் துன்பங்களை அனுபவித்த பிறகு, தனது சீஷர்களை இயேசுவிடத்தில் அனுப்பி வருகிறவர் அவர்தானா, என்று கேட்டு வரும்படிக் குறிப்பிட்டார் (11:1-6). ஏரோதுவின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்தில், ஏரோதியாளின் மகள் சலோமியின் வேண்டலைக் கேட்டு, தான் ஆணையிட்டுக் கொடுத்ததை நிறைவேற்றும்படி, யோவான் சிரச்சேதம் பண்ணப்பட்டார் (14:3-12). இந்தப் பயங்கரமான நினைவுகளின் அலைகழிப்பினால், ஏரோது தனது யூகத்தால் இயேசு உயிர்த்தெழுந்த யோவான் என்று சொன்னான் (14:1, 2).

இந்த வசனங்கள் கிறிஸ்துவை அநியாயமாய் மரிக்கச் செய்த காரியத்துக்கு இது ஒரு நிழலோட்டம். Douglas R. A. Hare தமது சிந்தனையால் குறிப்பிடுகிறதாவது:

இறையியல் ரீதியாக, இந்த வரலாற்றுச் சம்பவம் இயேசுவின் அளவற்ற உணர்வுகளை முன்னறிந்து கொள்ள செயல்படுகிறது. யோவானைப்போல, இயேசுவும் இவ்வுலகின் அரசியல் தலைவர்களின் வெறுப்புக்கு ஆளாகி தண்டிக்கப்படுவார். இதன் ஒப்புமை மறுபுறமடையின் மூன்று சீஷர்களுடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தவைகளை நோக்கிக் காணச்செய்கிறது (17:9-13).⁸

வசனங்கள் 3, 4. யோவானை பிடித்துக்கட்டி ஏரோது காவலில் வைத்ததாக மத்தேயு குறிப்பிடுகிறார். போர்சேவகர்கள் வந்து அவரைக் கட்டிகாவலில் வைத்தனர். ஜோசிபஸ் எழுதியுள்ளபடி, யோவான் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த இடம் மகாரெஸ்,⁹ சுவக் கடலுக்குக் கிழக்கே இருந்த ஒரு கோட்டை (காண்க 11:2ன் விளக்கவுரை).

யோவானை ஏரோது காவலில் வைக்க அவனுக்கு இருந்த உள்நோக்கம் அவனுடைய திருமண பந்தத்தில் இருந்த குளறுபடிதான். ஏரோது உண்மையில் திருமணம் செய்திருந்தது நபாடிய நாட்டு ராஜாவான 4-ம் அரேத்தாவின் மகனை (காண்க 2 கொரிந்தியர் 11:32). இது ஒரு அரசியல் திருமணப் பந்தம், பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் இது நீடித்தது. பிறகு அவன் ஏரோதியாளிடத்தில் மனதைச் செலுத்தினான், அவன் அவனுடைய சகோதரனாகிய பிலிப்புவின் மனைவி.

முதலாம் ஏரோது பிலிப்பு¹⁰ ஒரு தனிப்பட்ட குடிமகனாக பலஸ்தீனாவிலிருந்த கடற்கரைப் பட்டணங்களில் ஒன்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். தனது வழிப் பயணத்தின் போது ஏரோது அந்திப்பாஸ் ரோமாபுரிக்கு செல்லும் வழியில் பிலிப்பு, ஏரோதியாளுடன் தங்கினான். ஏரோதியாளிடம் தனது திருமண ஆசையை (அவளை மணக்க) அவளிடம்

தெரிவித்தபோது, அவளும் ஒப்புக் கொண்டு, ரோமாபுரியிலிருந்து அந்திப்பா திரும்பி வருகையில் பிலிப்புவை விட்டுவிட்டு அவனுடன் போகத் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னாள். ஏரோதும் தனது முதல் மனைவியை விவாகரத்து செய்துவிட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையில் பேரில் இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினாள்.¹¹

வரிசையாக நடந்தேறிய இந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நம்பிக்கைத் துரோகமும் மோசேயின் பிரமாணத்துக்கும் ரோமா அரசின் சட்ட விதிகளுக்கும் முரணானது. ரோமாசட்டவிதிப்படி ஸ்திரீகள் விவாகரத்துப் பண்ணுவோ தங்கள் புருஷர்களை விட்டு விட்டுப் போகவோ அனுமதியில்லை (ரோமர் 7:2, 3). யூதர்களுக்குள், தள்ளிவிடுதல் என்பது ஆண்களுக்குமட்டுமே உரிய ஒரு தனிச் சிறப்புரிமை.¹² ஆயினும், யூதர்களில் உயர்குடி எனக் கருதப்பட்ட பெண்கள், இந்த பழக்கத்தை தத்து எடுத்துக் கொண்டனர், ரோமா சமுதாயத்தில் இன்னும் அதிகமாக இப்பழக்கம் பிடித்துக் கொண்டு அது ஒரு பொதுவான (அன்றாட) நிகழ்ச்சியாகிப் போனது. கூடுதலாக, ஏரோது ஏரோதியாளுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உறவுமுறை, ஒரு தடை விதிக்கப்பட்ட பாலியல் உறவு முறை, இது மோசேயின் பிரமாணத்தில் மிகவும் கண்டிப்பாக விலக்கப்பட்ட ஒன்று. சகோதரனுடைய மனைவியை மணம் முடித்தல் என்பது, அந்த சகோதரன் புத்திர சந்தானம் இல்லாதிருந்து மரித்துப் போயிருந்தால் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டது. (லேவியராகமம் 18:16; 20:21; உபாகமம் 25:5-10; காண்க மத்தேயு 22:24). இந்தக் காரணங்களைக் குறித்துதான், ஜோசிபஸ், “ஏரோதியாள் நமது நாட்டின் சட்டத்தைக் குலைத்து, தனது கணவன் உயிரோடிருக்கும்போதே, தானாக அவனிடத்திலிருந்து விவாகரத்துச் செய்து, ஏரோது (அந்திப்பா) வை மணம் முடித்து கொண்டாள், அவன் தன் தகப்பன் வழியில் கணவனின் சகோதரன்.”¹³

இந்த விபச்சாரம், தகாத பாலியல் தடையை மீறிய செயல் யோவான் ஸ்நானன் ஏரோதுவை முகத்துக்கெதிரே கண்டனம் பண்ணச் செய்தது. தீர்க்கதரிசி திருப்பித்திருப்பி நீர் அவனை வைத்துக் கொள்வது நியாயமல்ல என்று அவனிடம் சொன்னார். ஏரோதும் ஏரோதியாளும் செய்த பாவத்தை தெரியாமாய் கண்டித்துணர்த்திய யோவான் ஸ்நானனின் தெரியும் பழைய ஏற்பாட்டில் ஆகாப் யேசுபேலுடைய பாவத்தை தெரியாமாய் கண்டித்த எலியாவுடன் ஒப்பிடலாம் (1 இராஜாக்கள் 21:19-24). புராதன உலகத்தில், சாதாரண குடிமகன் இன்றைய மேற்கத்திய சமுதாயத்தில் அனுபவிக்கிற பேச்சுரிமையைப் பெற்றிருக்க வில்லை. அந்தத் தம்பதியின் திருமணத்தைக் கண்டனம் பண்ணியதால் யோவானை முதலில் அவருடைய காவலில் வைக்கப்படுதலுக்கும், அவருடைய தண்டனைக்கும் இட்டுச் சென்றது. மத்தேயு இந்த நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து அதிகமான விளக்கங்களை கொடுத்திருக்கிற வேளையில், மாற்கு ஒரு முழுமையான விளக்கத்தை கொடுத்திருக்கிறார் (மாற்கு 6:17-29).

வசனம் 5. யோவானுக்கு மரணதண்டனை அளிக்க ஏரோதுவின் விருப்பத்தை மத்தேயு முக்கியப்படுத்திக் காட்டுகிறார்: ஏரோது அவனைக் கொலைசெய்ய மனதாயிருந்தும் ஜனங்கள் அவனை தீர்க்கதரிசியென்று எண்ணினபடியால், அவர்களுக்குப் பயந்திருந்தான். யோவான் கண்டனம் பண்ணிய தனது பாவங்களை பின்னிடுத்து தாக்குவதாக அந்த தூதனைக்

கொன்று இப்படியாக செய்தியை அமைதிப்படுத்திவிடலாம் என்று அவன் எண்ணினான். ஆயினும், அதிகப்பட்சமான ஜனங்கள் யோவானை தீர்க்கதரிசி என்று எண்ணினபடியால் (3:5, 6; 11:7-15; 21:26), அநீதியாக மரணதண்டனை கொடுத்து கலகத்தை எழுப்பிவிட அவன் விரும்பவில்லை.

மாற்கு புத்தகத்தில், யோவானை மரண ஆக்கினைக்குள்ளாக்க ஏரோதியாள் அதிக விருப்பப்பட்டது சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது. ஏரோதுடனான தனது திருமணத்தை யோவான் கண்டனம் பண்ணி பேசிய விஷயத்தை அவள் கேள்விப்பட்டபோது, அவள் கொடிய மூர்க்கமடைந்து அவரைக் கொன்று போட விரும்பினாள் (மாற்கு 6:19). அவன் (ஏரோது) அந்த நேரத்தில் யோவானைக் குறித்தும் அவருக்குப் பெரும்பாலான ஜனங்களிடத்தில் இருந்த புகழையும் குறித்து பயப்படாதிருப்பானேயாகில் உடனடியாக அவருடைய விருப்பங்களை நிறைவேற்றியிருப்பான் (மாற்கு 6:20). துவக்கத்தில் ஏரோது, ஏரோதியானைப் பாவஞ்செய்ய தூண்டியிருந்த போதிலும், இப்பொழுது சாமார்த்தியமாக அவனைக் கையாளுகிறாள்.

இந்த மிரண்டு சுவீசேஷங்களுக்கிடையே எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை; அவை மனிதர்களின் உறவுமுறையில் ஏற்படும் குழப்பங்களையும், செயல் தூண்டுதல் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தும்படி எழுதப்பட்டுள்ளது. பார்க்கப்போனால், ஏரோதுவுக்கு யோவானைக் குறித்து ஒரு கலப்பட எண்ணங்கள் உண்டாயிருந்தது. அவனுடைய ஒரு பகுதி தீர்க்கதரிசியின் வாயை அடைக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகையில், அவனுடைய மறுபகுதி அவருடைய பிரசங்கத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டது (மாற்கு 6:20). வில்லியம் ஹெண்ட்ரிக்ஸ் என்பவர் ஏரோதுவின் வியப்புணர்வு யோவானிடம் ஏற்படக் காரணம் அவர் வினைவைப் பற்றி யோசிக்காமல் தைரியத்தோடே சத்தியத்தைப் பேசினார் என்பதால்தான். அதிபதி தனது அரண்மனை மண்டபத்தில் பொய்யான புகழ்ச்சிகளுக்கு எதிராக ஒரு கூரிய முரண்பாட்டை அந்த தைரியப்பேச்சில் கண்டு பிடித்திருக்கக் கூடும்¹⁴ என்று நினைத்தார். இதற்கொப்பான நிகழ்ச்சி அப்போஸ்தலர் நடப்புகளில் காணப்படுகிறது, அங்கே பேலிக்ஸ் எனும் தேசாதிபதி பயப்படத்தக்க செய்தியை பவுல் பேசினாலும், அவ்வப்பொழுது அவர் பேசும்படி அவன் விரும்பினான் (நடப்புகள் 24:24-26).

வசனம் 6. யோவான் கொல்லப்பட வேண்டும் என்ற ஏரோதியாளின் விருப்பத்திற்கான சந்தர்ப்பம் ஏரோதுவின் ஜென்ம நாளில் வந்தது. ஜென்ம (பிறந்த) நாட்களைக் கொண்டாடும் வழக்கம் யூதர்களிடம் இருந்ததில்லை,¹⁵ ஆனால் ஏரோதுகள் கிரேக்கப் பண்பாட்டுப் பின்னணியிலிருந்து வந்தவர்கள், எனவே இப்படிப்பட்ட கொண்டாட்டங்கள் அவர்கள் மத்தியில் சகஜமாக நடந்து கொண்டிருந்தது.¹⁶ மாற்கு எழுதியுள்ளபடி, ஏரோது தனது பிரபுக்களுக்கும், சேனாதிபதிகளுக்கும், கலிலேயா நாட்டின் பிரதான மனுஷருக்கும் விருந்து பண்ணினான் (மாற்கு 6:21). (ஜோசிபஸ் குறிப்பிட்டது போல்) யோவான் காவலில் வைக்கப்பட்டு மரித்த பகுதி மகாரியலாக இருக்குமேயாகில், பிறகு ஏரோதுவின் விருந்தாளிகள் கலிலேயாவிலிருந்து பெரோயா வரைக்கும் வந்திருக்க வேண்டும். புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மகாரியலில் தோண்டிய போது அங்கே மிக அழகிய வடிவில் அமைக்கப்பட்ட அரண்மனை மண்டபம் ஒட்டி விருந்தளிப்பு

அறை, அரண்மனை கோட்டைக்குள் மிகப் பெரிய விருந்துகள் நடந்ததற்கான சான்றுகளாயுள்ளன.¹⁷

ஏரோதுவின் விருந்தளிப்பு எல்லாவகையிலும் ஒரு அஞ்ஞான முறையிலேயே நடந்தது. ஓயின் நிறைந்து ஓடியது. அறைகுறை ஆடைகள் அணிந்த பெண்கள் விருந்தாளிகளை மகிழ்விக்கவும் ஆசையைத் தூண்டும் நடனங்களை ஆடவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். மட்டுமீறிய உடல் உணர்ச்சிகளைத்தூண்டும் அந்த நிகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியாக, ஏரோதியாளின் மகள் அவர்களுக்கு முன்பாக நடனம் ஆடினாள்.¹⁸ ஒரு ஒழுக்கங்கெட்ட பெண்ணைப்போல் தோன்றி மதுபான வெறியர்கள் முன்பாக நடனமாடுவது ஒரு ராஜ குடும்பத்திற்கு ஏற்காத செயலாகும் (காண்க எஸ்தர் 1:10-12). இருந்தபோதிலும், ஏரோதியாள் தனது கொடிய திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு தன் சொந்த மகளையே சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அவள் தயங்கவில்லை.

ஏரோதியாளின் மகளுடைய பெயரை வேதாகமம் குறிப்பிடுவதில்லை, ஆனாலும் ஜோசிபஸ் அவளை “சலோம்” என்று அடையாளப்படுத்தினார். அந்தப் பெண்ணின் தகப்பன் முதலாம் பிலிப்பு, ஏரோதியாள் அவனைத் தான் விவாகரத்து பண்ணியிருந்தான்.¹⁹ இந்த நிகழ்வின் போது, அவள் தன்னுடைய இளம் வயதின் துவக்கத்திலிருந்திருப்பாள்.²⁰ வசனம் 11ல், அவளை “சிறு பெண்” என்று குறிப்பிடுகிறார் (korasion). இந்தப் பதம்தான் யஹூவின் மகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது, அவளுக்கு வயது பன்னிரண்டு (9:24, 25; மாற்கு 5:42). சலோமியை அவளுடைய தாயார் திறமையாக பயன்படுத்துகிறபோது, அவள் முற்றிலும் ஒரு கள்ளக்கபடமற்ற, சூதுவாது தெரியாத பெண்ணாக இருந்தாள் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அவள், அந்த கலாச்சாரப்படி திருமண வயதை ஒட்டியோ அல்லது திருமண வயதிலோ இருந்திருக்க வேண்டும்.²¹ இந்த சம்பவம் நடந்து சில வருடங்களிலேயே அவள் தன் சித்தப்பா இரண்டாம் பிலிப்புவை திருமணம் செய்து கொண்டாள், (அவன் ஒரு காற்பங்கு தேசாதிபதி). அவன் மரித்தபோது தன்னுடைய 34-ம் வயதில் அவள் தன்னுடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் அரிஸ்டோபுலுவை மறுமணம் செய்தாள்.²²

வசனம் 7. சலோமியின் நடனம் ஏரோதுவின் மனதை உற்சாக மூட்டியதைத் தொடர்ந்து அவள் எதைக் கேட்டாலும் கொடுப்பதாக ஆணையிட்டுக் கொடுத்தாள். இன்னும் விசேஷமாக, அவளுக்கு அவன் (தன்) “இராஜ்யத்தின் பாதியைக் கூடக்” கொடுப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தான் (மாற்கு 6:23). மாற்கு குறிப்பிடுகிற இவ்வாக்கியத்தை நேரடியாக எடுத்துக் கொள்ளாமல், உருவகமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு இரண்டு அடிப்படைகள் காணுகின்றன. முதலாவது, ஏரோது கலிலேயாவையும் பெரோயாவையும் ரோம் அரசால் பணி அமர்த்தப்பட்ட ரீதியில் மட்டுமே ஆளுகை செய்து கொண்டிருந்தான். எனவே அவன் தனது இராஜாங்க பிரதேசத்தை வேறுயாருக்கும் கொடுக்க முடியாது. இரண்டாவதாக, அப்படிச் சொல்லுவது ஒரு வழக்கச் சொல். அகாஸ்வேரு இதே போன்று அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு எஸ்தருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்தான் (எஸ்தர் 5:3; 7:2). அதேபோல, ஏரோதுவும் சலோமிக்கு மிகத் தாராளமான வெகுமதியைக் கொடுப்பதை அப்படியோரு சொற்றொடர் மூலம் வாக்களிக்கிறான்.

வசனம் 7ல் “ஆணையிடுதல்” ஒருமையில் பேசப்படுகிறது ஆனால் வசனம் 9ல் பன்மையில் பேசப்படுகிறது. இன்னொரு வார்த்தையில் சொன்னால் ஏரோது ஒருமுறைக்கு மேல் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தான் (6:22, 23).

வசனம் 8. இந்த வேளையில், சலோமி விருந்தறையிலிருந்து எழுந்து தன் தாயிடம் பேசும்படி சென்றாள் (மாற்கு 6:24). ஒருவேளை ஏரோதியாளின் மற்ற பெண்களோடு சேர்ந்து மற்றோரு அறையில் உணவருந்திக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். அவள் தன் மகளை நடனமாடச் செய்யும்படி சம்மதிக்கப்பண்ணியிருக்கக் கூடும் என்ற கேள்வி எழுப்புவது கடினமல்ல. தன்னுடைய கணவன் மகிழ்ச்சியடைவான், சில அவசர வாக்குறுதிகளைக் கொடுப்பான், என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் சலோமியை அவனுக்கு முன்பாக நடனமாட அனுப்புகிறாள். ஏரோதின் வாக்குறுதிகளை சலோமி தன் தாயிடம் அறிவித்த பொழுது, என்ன கேட்பது என்று கேட்டாள். அவள் தன் தாயிடமிருந்து விரைவாக ஓடிவந்து தன் ஒன்றுவிட்ட தகப்பனிடத்தில் அவள் தெரிந்து கொண்ட பரிசை அறிவித்தாள் (மாற்கு 6:25).

அவள் தன் தாயினால் ஏவப்பட்டபடியே: யோவான் ஸ்நானனுடைய தலையை இங்கே ஒரு தாலத்திலே எனக்குத்தாரும் என்று கேட்டாள். “உண்மையில், அவளுடைய கொடுரமான வேண்டுகோள் பிரதான உணவு வகையாகப் படைக்க வேண்டுமாகில் அது யோவானுடைய தலையாகத்தான் இருக்கும்” என்ற எண்ணத்தில் கேட்கப்பட்டது. தலை “தாலத்திலே” வைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது என்பது ஒரு பெரிய, தட்டையான பாத்திரம் இதில் மாமிச உணவுகளை வைத்து விருந்துகளில் வைப்பார்கள். *பீனக்ஸ்* எனும் கிரேக்கப் பதம் மூலப் பொருளில் இது ஒரு பலகை அல்லது மரப்பலகையைக் குறிக்கும், பின்னதாக ஒரு மரப் பாத்திரமாக்கப்பட்டது.²³ ஜான் லைட்ஃபுட் சாத்தியக்கூறாக ஏரோதின் ஆணைக்கும் சலோமியின் வேண்டுகோளுக்கும் ஒரு ஒப்புமையாகக் கூறினார்:

அவனுடைய ஆணையிடுதல் “தன் தலையின்” மேலானதாக இருந்திருக்குமேயாகில் அது மிகவும் வழக்கமான காரியம்தான், அந்தப் பெண்ணின் வேண்டுகோள் நியாயமற்றதாக இருந்தாலும், பொருத்தமாகவே, ராஜாவின் வாக்குறுதிக்குப் பதிலளித்தாள்; அவள், “நீர் உமது தலைமீது சத்தியம் செய்து, நான் எதைக் கேட்டாலும் எனக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறீர்; எனவே, எனக்கு யோவான் ஸ்நானனின் தலையைத் தாரும் என்று கேட்டிருப்பார்.”²⁴

பழிவாங்கும் உணர்ச்சியோடு கூடிய தனது தாய்க்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தவளாய், சலோமி ஏரோது ராஜாவிடமிருந்து ஒரு தாராளமான பரிசைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட்டாள்.

வசனம் 9. வேண்டுகோளைக் கேட்டபோது, ஏரோது அப்படியோரு ஆணையிட்டதற்காக துக்கமடைந்தான். ஏரோதுவின் ஆணையிடுதல் ஒரு உணர்ச்சி வசப்பட்டு சொன்ன வார்த்தைகளாக மட்டும் இருந்திருந்தால், சலோமியின் வேண்டுகோளை நிராகரித்திருக்கலாம் அல்லது வேறு எதையாகிலும் கேட்கும்படி அறிவுறுத்தியிருக்கலாம். அவள் கேட்டதோ, ஒரு கபடற்ற மனிதனுடைய மரணத்தை. யூத மத ரபீகள் ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஆணைகளால் பெரிய அளவில் பாதிப்பு ஏற்படாதபடி

வழிகளைக் கண்டு பிடித்திருந்தனர். ஏரோது இந்த ஆணையை மீறியிருந்தால் கூட பெரும் பாலானோர் அவனைக் குற்றப்படுத்தியிருக்க மாட்டார்கள், ஏனெனில் அப்படி மீறுவதன் மூலம் ஒரு கபடற்ற மனிதனுடைய உயிரைப் பறிக்காத விளைவு ஏற்பட்டிருக்கும் (1 சாமுவேல் 25:22, 34).²⁵

இருப்பினும், ஏரோது தனது வாக்குறுதிகளை கடைபிடிக்கத் தவறியிருந்தால், அவனுடைய வார்த்தை இனியும் நம்பகத்தன்மைக்கு உரியதாயிராமல், தனக்கு தேவையிருக்கும் மனிதர்களின் ஆதரவையும் இழந்திருப்பான். ஏற்கனவே பார்த்தபடி, அவனுடைய விருந்தில் பங்கேற்றுக் கொண்டிருந்த இரவு உணவு விருந்தாளிகளான “அவனுடைய பிரபுக்களும், சேனாதிபதிகளும், கலிலேயா நாட்டு பிரதான மனுஷரும் ஆவர்” (மாற்கு 6:21). “இரவு உணவு விருந்தினர்கள்” எனும் பெயரெச்சம் “அவனோடே (கூட) பந்தியிருந்தவர்கள்” என்றும் குறிப்பிடப்படலாம். அது வினைச்சொல்லாகிய கிரேக்க வார்த்தை *sunakeimai* என்பதிலிருந்து வந்த வார்த்தை.

சிலவேளைகளில் இந்த வசனங்களில் ஏரோது அந்திப்பாவை ராஜா என்ற பட்டத்தில் அழைக்கப்பட்டு நமது கவனத்தைத் திருப்ப இந்த வசனம் ஏதுவாக்குகிறது. ஏரோது உண்மையில், ராஜாவாயிருக்க வில்லை. இவக்கத்தில் அவன் “காற்பங்கு தேசாதிபதி” என்று என்றழைக்கப்பட்டான் (14:1ன் விளக்கவுரையைக் காண்க). எப்படியிருப்பினும், ஏரோதுவை “ராஜா” என்று மத்தேயு குறிப்பிடுவது பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிற ஒரு வார்த்தை, அந்தப்பட்டம் கொடுத்து அவர் அழைப்பதை தவறாகக் கருதக் கூடாது.

“ராஜா” பட்டத்தில் ஆசைப்பட்ட ஏரோதுவும் ஏரோதியாளும், அது அவர்களை வீழ்ச்சியடையச் செய்தது என்பது ஒரு ஆர்வமளிக்கும் விஷயம். முதலாம் அக்கிரிப்பா, அரிஸ்டோபுலஸின் மகன் ஏரோதியாளின் ஒன்று விட்ட சகோதரன், பிலிப்புவின் காற்பங்கின் மீது தேசாதிபதியாக்கப்பட்ட போது, அவன் பொறாமையுள்ளவளாகி தகுதிகேற்காத எண்ணமுள்ளவனானார். அவன் தன் கணவனைச் சம்மதிக்கப் பண்ணி தன்னோடு கூட பயணப்பட்டு போக வைத்து, கி.பி. 39ல் அவன் ரோமாபுரிக்குப் போய் இராயன் (சக்கரவர்த்தி) கலிகுலாவிடம் ஏரோதுவுக்கு ராஜாபட்டம் வழங்க வேண்டும் என்று முயற்சித்தான். அதே நேரத்தில், எப்படியோ, கலிகுலாவின் பழைய நண்பரான அக்கிரிப்பா, ஏரோது (அந்திப்பா) பார்த்தீனியர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்திருப்பதாக சக்கரவர்த்திக்கு தகவல் அனுப்பினான். அவனுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்ட கலிகுலா, அவனை (ஏரோதுவை) சிறைபிடித்தான். ஏரோதியாளும் தன் கணவனோடு போவதைத் தெரிந்து கொண்டான். ஜோசிபஸ் குறிப்பிடுகையில், இந்தத் தம்பதி இருவரும் இருவேறு இடங்களை, கவுல் மற்றும் ஸ்பெயின் ஆகிய இடங்களிலுள்ள சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். ஏரோதுவின் தேசமான கலிலேயா மற்றும் பெரோயா ஆகியவையும் அவனுடைய சொத்துக்களும், அக்கிரிப்பாவுக்குப் போய் சேர்ந்தது, இப்படி கேலிக்குரியவனான்.²⁶

வசனம் 10. தயக்கத்துடன் ஏரோது ஆள் அனுப்பி காவற்கூடத்தில் யோவானை சிரச்சேதம் பண்ணினான், அவனுடைய தலையை ஒரு தாலத்திலே வைத்துக் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டான் (மாற்கு 6:27). ஏரோது ரோமாபுரியிலிருந்து பணி அமர்த்தப்பட்டவனானதால், தலைமையாக தண்டனையளிக்க அவனுக்கு உரிமை இருந்தது. இருப்பினும், விசாரணை

செய்யாமல் ஒரு நபருக்கு மரணத்தண்டனை விதிப்பது யூத பிரமாணத்துக்கு விரோதமானது. சிரச்சேத தண்டனையளிப்பதும், அவமானத்துக்குரிய மரணமாகக் கருதப்பட்டது.²⁷

யோவான் ஸ்தானனின் மரணம் பற்றிய சாராம்ஸம் மலைப்பிரச்சங்கத்தில் இயேசு எதிர்த்துப் பேசிய அநேகப் பாவங்களை விளக்கப்படுத்துகிறது: இச்சை/விபச்சாரம்/மனைவியைத் தள்ளிவிடுதல்/ஆணையிடுதல், மற்றும் கோபம்/கொலை செய்தல் (5:21-37). வரலாற்றிலேயே மனிதாபமற்ற செயல்களில் மிக மோசமான ஒன்று இது.

வசனம் 11. ஏரோதின் கட்டளை நிறைவேற்றப்பட்ட போது, அவன் யோவானின் தலையை சலோமியினிடத்தில் ஒரு தாலத்தில் வைத்துக் கொடுத்தான். பயங்கரமான அந்த வெகுமதியை அந்தப் பெண் உடனடியாகத் தன்னுடைய தாயினிடத்தில் கொண்டு போய்க் கொடுத்தாள். ஏரோதியாளின் பிரதிபலிப்பு அப்பொழுது எப்படியிருந்தது என்று வசனம் சொல்லாவிட்டாலும், அவள் அந்தப்பரிசை மிகுந்த சந்தோஷமாய் பெற்றுக் கொண்டிருந்திருப்பாள். ஒருவருடைய எதிரியின் தலையை வாங்கி சந்தோஷப்படுவது கிரேக்க ரோம உலகில் ஒரு வழக்கமற்ற காரியமல்ல.²⁸

வசனம் 12. யோவானின் சீஷர்கள் (காண்க 9:14; 11:2) அவருடைய மரணத்தைக் குறித்து அறிந்தபோது, வந்து உடலை முறையாக எடுத்து அடக்கம் பண்ணினார்கள். மிகுந்த துக்கத்தோடே அதை அவர்கள் கல்லறையில் வைத்தார்கள் (மாற்கு 6:29). ஒருவருக்கு கனம் செலுத்தி அடக்கம் பண்ணுவது ஒரு முக்கியமான தருமக்காரியமாக யூதர்கள் மத்தியில் இருந்தது (யோவான் 19:38-42; நடபடிகள் 8:2).

“உடல்” என்று இங்கே குறிப்பிடப்படுவது வழக்கமாக பயன்படுத்தப்படும் “சோமா” *sōma* எனும் வார்த்தையல்ல, ஆனால் மாறாக *prōma* என்பது. இந்தப் பதம் “விழுந்த சரீரத்தைக்” குறிப்பிடுகிறது. புதிய ஏற்பாட்டில், அது குறிப்பாக “ஒரு செத்துப்போன சரீரத்தைக்” குறிக்கிறது, விசேஷமாக “வன்முறையால் கொல்லப்பட்ட” ஒருவரைக் குறிக்கிறது (14:12; 24:28; மாற்கு 6:29; 15:45; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:8, 9).²⁹

யோவானின் தலைவெட்டப்பட்ட பிரேதத்தை புதைத்த பின்பு, அவருடைய சீஷர்கள் போய் இயேசுவிடம் அறிவித்தார்கள். J. W. மெக்கார்வே தமது கருத்தை வெளியிட்டபோது, யோவானின் சீஷர்கள் இயேசுவிடம் அந்த மரணச் செய்தியை அறிவிப்பதற்காக மட்டுமல்ல, கர்த்தருக்கு தங்களுடைய அர்ப்பணிப்பைத் தெரிவிக்கவும்தான் என்று நினைத்தார். இயேசு இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கப்போகிறார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும், அது ஏரோதின் ஆளுகையை தூக்கியெறியும் என்றும் அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள்.³⁰ இந்த மறுகட்டமைப்பு தேசிய உணர்வுள்ளவர்கள் அடுத்த யுகத்தில் கிறிஸ்துவால் அற்புதமாகப் போஷிக்கப்படுவார்கள் (காண்க யோவான் 6:15). சீஷர்கள் இப்படியாக இயேசுவிடம் வந்தமுறை யோவானுக்கு அவர் சொல்லியனுப்பிய செய்தி அவனைத் திருப்தியடையச் செய்திருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறது (11:1-6). உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள, இயேசுவிடம் ஜனங்களைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய தமது பணியை யோவான் நிறைவேற்றிவிட்டார், அவரது மரணத்துக்குப் பின்பும் கூட அப்படி நிறைவேற்றினார்.

ஏரோதின் திருமணம் (14:3, 4)

ஏரோது ஏரோதியாளை விவாகம் செய்து கொண்ட காரியம் முறைகெட்ட உறவு என்பது தெளிவாக அறிந்த ஒன்று, அது நியாயப்பிரமாணத்தின்படி தடை செய்யப்பட்டிருந்தது (லேவியராகமம் 18:6-18; 20:21). யோவானின் கண்டனத்தில் இதுவும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது, ஆகிலும் அது விபச்சாரத்தையும் உட்படுத்திய செயல். ஏரோது தன்னுடைய சகோதரனின் மனைவியை திருமணம் செய்திருந்தான். அது விபச்சாரம் என பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டில் தேவனால் கண்டிக்கப்பட்ட செயல் (யாத்திராகமம் 20:14; மத்தேயு 19:1-10).

தகுதிக்கேற்காத பாலியல் குற்றம் எனக் கூற மற்றொரு காரணம் (1 கொரிந்தியர் 5:1-13), பவுல் ஒருவன் தன் தகப்பனுடைய மனைவியை வைத்துக் கொண்டிருப்பது “வேசித்தனம்” என்று குறிப்பிட்டார் அல்லது ஒரு “ஓழங்கீனமான பாலுறவு.” “வேசித்தனம்” (*porneia*) என்பது ஒரு விரிவான பதம், அதில் விபச்சாரமும் உட்பட்டது.

பவுல் ரோமர்களிடம் தன் புருஷன் உயிரோடிருக்கையில் வேறொருவனை விவாகம் பண்ணுகிற ஸ்திரீ “விபச்சாரம்” செய்கிறவளாய் இருப்பாள் என்று எழுதினார் (ரோமர் 7:2, 3). இந்த வாக்கியம் சுய விளக்கமுடையது. ஒரு நபர் ஏற்கனவே உள்ள தன் துணையை விடுத்து அவனோ அவளோ வேறொருவரை திருமணம் செய்தால், அந்த நபர் விபச்சாரக் குற்றத்திற்குள்ளாகிறார். ஒரு மறுமணம் முடிக்கும் நபர் விவாகரத்துக்கும் மறுமணத்துக்கும் வசனத்தின் காரணமட்டுமேயன்றி அப்படிச் செய்த அவர்கள் விஷயத்தில் இது உண்மை யானது (19:9).

சலோமியின் நடனமும் நடனமாடுதலும் (14:6)

சலோமி நடனமாடிய விதம் பற்றிய விளக்கம் நமக்குக் கொடுக்கப்படாவிட்டாலும், அந்த வசனப் பகுதியின் மூலம் சிற்றின்ப உணர்ச்சியையும், பாலுறவு உணர்ச்சியையும் தூண்டுகிற வகையில் அது இருந்தது, அநேக சபைகளில் நடனம் அநேக ஆண்டுகளாக வெளிப்படையாகவே கண்டனம் பண்ணப்பட்டு வந்துள்ளது. கலாத்தியர் 5:19-21ல் மூன்று வார்த்தைகள் இன்று நடனமாடுவதை கண்டனம் பண்ணுகின்றன. அவைகளில் ஒன்று “காமவிகாரம்” எனும் வார்த்தை (*aselgeia*), இதன் பொருள் “வரம்புக்கு மிஞ்சிய இச்சை” காம வேட்கை, “சிற்றின்ப பற்று, ஒழுக்கமின்மை, நாகரீகமற்ற உடல் அசைவு, ஒழுக்கமற்ற ரீதியில் ஆணும் பெண்ணும் தழுவிக்கொள்ளுதல்,” ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். இன்றைய நாட்களில் செய்யப்படும் எல்லா நடனங்களுமே, ஆபாசமான உணர்வுகளைத் தூண்டும் சரீர அசைவுகளால், அல்லது நடனமாடுபவர்களின் உடல்கள் உரசிக்கொள்வதால் கடைசியாக கூறப்பட்டுள்ள இரண்டு செயல்களுமே பெரும்பாலான நடனங்களை கண்டனம் பண்ணும். கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்படும் இரண்டாவது வார்த்தை *akatharsia* என்பது “அசுத்தம்”

என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது “கெட்ட ஒழுக்க நிலையை” குறிப்பிடுகிறது, அருவருக்கத்தக்க அசிங்கமான முறையில் உணர்வைத் தூண்டும் இசைமுழக்கம் ஆகியவற்றை சுட்டிக் காட்டுகிறது.³¹ மூன்றாவது வார்த்தை “கரோவுசிங்” (*kōmos*), என்பது விருந்துடன் கூடிய, இசை மற்றும் நடன நிகழ்ச்சிகள், ஒழுக்கம் கெட்ட நிலையில் ஆடி, முடிவில் மதுபான வெறியிலும் சிற்றின்பத்திலும் கொண்டு போய் விடும்.³²

நடனமாடுதலின் ஒழுக்கத்தை மூன்று உண்மைகள் அறியவைக்கின்றன. முதலாவது, பாலியல் ஒழுங்கினத்தை நடனமானது வெளிப்படுத்துவதாகவோ ஊக்கப்படுத்துவதாகவோ இருக்கிறதா? நடனமாடுதல் நாகரீகமற்ற உடையணிதலை ஊக்குவிக்கிறதா? (காண்க 1 தீமோத்தேயு 2:9.) மூன்றாவதாக, ஒழுங்கினமான சூழலில் நடன நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறதா? (ரோமர் 13:12, 13).

ஒரு கிறிஸ்தவன் நடனத்தில் ஈடுபடுவதற்கு முன், அநேக கேள்விகளை ஜாக்கிரதையுடன் கையாள வேண்டும்: “இவ்வகை நடனம் என்பது எப்படிப்பட்ட பாதிப்பைக் கொண்டு வரும்?”; “இவ்வகை நடனம் மற்றவர்கள் மீது எப்படிப்பட்ட பாதிப்பைக் கொண்டு வரும்?”; “இவ்வகை நடனத்தில் பங்கேற்பதால் என்னுடைய நற்பெயருக்கு ஒருகிறிஸ்தவன் என்ற வகையிலும் கிறிஸ்துவின் சபை எனும் நற்பெயருக்கும் எவ்வித பாதிப்பை ஏற்படுத்தும்?”

குறிப்புகள்

¹R. T. France, *The Gospel According to Matthew*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 231-32. ²Craig S. Keener, *A Commentary on the Gospel of Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1999), 397. ³Josephus *Antiquities* 17.11.4; 18.4.6. ⁴Michael J. Wilkins, “Matthew,” in *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary*, vol. 1, *Matthew, Mark, Luke*, ed. Clinton E. Arnold (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2002), 88. ⁵யோவானின் வாழ்வில் அற்புதம் சம்பந்தப் பட்டிருக்கும் இடம் அவரது பிறப்பில் மட்டுமே (லூக்கா 1) ஏரோதுவுக்கு மேலோட்டமாக மட்டுமே இயேசுவைப் பற்றி தெரிந்திருக்கும் போலுள்ளது. இல்லாவிடில், இயேசு ஏற்கனவே பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்ததையும் யோவான் உயிரோடிருக்கும் போதே அற்புதங்களை செய்து கொண்டிருந்ததையும் அவன் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ⁶J. W. McGarvey, *The New Testament Commentary*, vol. 1, *Matthew and Mark* (N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 128. ⁷Jack P. Lewis, *A Commentary on the Gospel According to Matthew*, Part 2, The Living Word Commentary (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1976), 13; Josephus *Wars* 1.30.7 காண்க. ⁸Douglas R. A. Hare, *Matthew*, Interpretation (Louisville: John Knox Press, 1993), 165. ⁹Josephus *Antiquities* 18.5.2. ¹⁰முதலாம் ஏரோது பிலிப்பு, இரண்டாம் ஏரோது பிலிப்புவிடமிருந்து வித்தியாசப்படுத்தி பார்க்கப்பட வேண்டியவன் (காற்பங்கு தேசாதிபதி). இன்னும் அதிகமான தகவலுக்கு, Harold W. Hoehner, “Herodian Dynasty,” in *Dictionary of Jesus and the Gospels*, ed. Joel B. Green and Scot McKnight (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1992), 323-24 காண்க.

¹¹Josephus *Antiquities* 18.5.1. தனது மகனை தவறாக நடத்தினமைக்காகவும் வேறு துக்கங்களினாலும், அரெத்தா ராஜா பின்னதாக ஏரோது அந்திப்பாவையும் அவனுடைய இராணுவத்தையும் தாக்கி வெற்றிகொண்டான். ¹²தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின்

நோக்கமாகிய திருமணபந்தம் வாழ்நாள் வரை இருவரையும் கட்டுப்படுத்தும் என்பதை மீட்டமைத்தார் (5:31, 32; 19:3-9). ¹³Josephus *Antiquities* 18.5.4. ¹⁴William Hendriksen, *New Testament Commentary: Exposition of the Gospel According to Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1973), 587. ¹⁵Josephus *Against Apion* 2.26; Mishna *Abodah Zarah* 1.3. ¹⁶உதாரணமாக Josephus *Antiquities* 19.7.1 காண்க. ¹⁷Wilkins, 89-90. ¹⁸இருப்பினும், ஏரோதியாளின் மகள் ஏரோதுவின் சினத்தைத் தூண்டாமல் சாந்தத்தோடே அவனை தன் நடனத்தால் பிரியப்படுத்தினாள். Harold W. Hoehner, *Herod Antipas*, Society for New Testament Studies Monograph Series, 17 (Cambridge: Cambridge University Press, 1972), 156-57 காண்க. ¹⁹Josephus *Antiquities* 18.5.4. ²⁰சலோமி கூடுதல் வயதுள்ளவளாயிருந்தும், ஹோயெனர் அவளுக்கு பன்னிரண்டிலிருந்து பதினான்கு வயதிருக்கும் என்று வாதிடுகிறார். (Hoehner, 154-56.)

²¹*Korasion* எனும் பெயர் எபிரெய புத்தகங்களை கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட செப்துவஜிந்த்தில் அகாஸ்வேரு ராஜாவுக்காக தேடப்பட்ட ரூபவதியான கன்னிகைகளில் ஒருத்தி (எஸ்தர் உட்பட) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது (எஸ்தர் 2:2, 9). ²²Josephus *Antiquities* 18.5.4. ²³Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 814; David Hill, *The Gospel of Matthew*, The New Century Bible Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 244. ²⁴John Lightfoot, *A Commentary on the New Testament from the Talmud and Hebraica: Matthew-1 Corinthians*, vol. 2, *Matthew-Mark* (Oxford University Press, 1859; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker, 1979), 218; Mishnah *Sanhedrin* 3.2 காண்க. ²⁵Keener, 401. ²⁶Josephus *Antiquities* 18.7.1, 2; *Wars* 2.9.6. ²⁷மேலும் தகவலுக்கு, Keener, 401 ஜக் காண்க. ²⁸Suetonius *Lives of the Caesars: Galba* 20; Tacitus *Annals* 14.57, 59, 64; Livy *History of Rome* 39.43.1-5 காண்க. ²⁹Bauer, 895. ³⁰McGarvey, 130.

³¹Bauer, 34. ³²Ceslas Spicq, *Theological Lexicon of the New Testament*, trans. and ed. James D. Ernest (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1994), 2:354.